

Proslava ob dnevu JLA v Štepanjskem naselju

V sredo 19. decembra je bila v prostorih OŠ Karel Destovnik-Kajuh proslava, posvečena dnevu Jugoslovanske ljudske armade — 22. decembra. V kulturnem in zabavnem programu so sodelovali učenci in učenke šole in vojniki vojašnice Brat-

stvo in enotnost. Slavnostni govornik je bil sekretar za ljudsko obrambo naše občine Zvone Tušak, ki je v svojem nagovoru poudaril pomen dneva JLA za jugoslovanske narode, poudaril tudi, da je svet v težki gospodarski situaciji ter da je Jugosa-

vlija vodilna v nevrščenem svetu tudi po smrti tovariša Tita. Predsednik KO ZRVS Ignac Abrič je nato izročil knjižna priznanja pionirjem in pionirkam za nagradna dela na tematiko iz NOB. Vse nastopajoče in nagrajene so prisotni pozdravili z dolgotrajnim ploskanjem.

Zopet pa se je pokazalo, da naši krajanji niso pripravljeni žrtvovati urice svojega časa, saj je bila udeležba kljub vabilom zelo slaba. Kaj je vzrok za to?

VILJEM KLEMENC

● V LJUBLJANI ŽE PREK STO TISOČ TELEFONSKIH NAROČNIKOV

Leta 1990 še 7228 več

To jesen so delavci podjetja za PTT promet Ljubljana slavili veliko delovno zmago, saj so na svojem območju vključili v telefonski promet že stotisočega telefonskega naročnika. Naj povemo, da je na celotnem območju Slovenije 242.000 telefonskih naročnikov.

Seveda so ob tem naredili manjšo slovesnost s tiskovno konferenco in posebnostjo: povabili so stotisočega naročnika, enega pred njim in enega za njim. Vsi trije so dobili telefonski aparat in imenik ter so leto dni oproščeni plačevanja naročnine. Tretji od njih je delavec Papirnice Vevče in živi v Polju. Tako smo bili prisotni tudi pri tem telefonskem priključku, kot smo bili tudi sicer pri širjenju telefonskega omrežja in rasti števila naročnikov med najaktivnejšimi obččinami v zadnjih desetih letih.

Na slovesnosti so spregovorili tudi o delovni poti in načrtih skoraj 2500-članskega ljubljanskega PTT podjetja.

»PTT podjetje je leta 1960 pričelo opravljati telefonske storitve s telefonskimi centralami s

skupno zmogljivostjo 9000 telefonskih priključkov oziroma z 8662 telefonskimi naročniki. In v tem času beležimo komaj 2,5 telefona na 100 prebivalcev. Leta 1970 pa je bilo na območju delovne organizacije že 66 telefonskih central s skupno zmogljivostjo nekaj čez 30000 priključkov in 23000 telefonskih naročnikov. Še hitrejši razvoj je sledil v naslednjih desetih letih, saj so se na področju telefonije zmogljivosti potrojile in je število telefonskih priključkov znašalo leta 1980 že 80.820, vključenih pa je bilo 75.000 telefonskih naročnikov oziroma 15 telefonov na 100 prebivalcev.

S sedanjim srednjeročnim planom razvoja za obdobje 1981 do 1985 smo stopili v novo desetletje, vendar v bolj zaostrenih razmerah gospodarjenja, v katerih se je znašlo tudi skoraj 2500 delavcev, kolikor jih je danes zaposlenih pri ljubljanskem PTT podjetju. Kljub temu pa Ljubljanci na področju telefonije načrtujejo, da bodo leta 1985 dosegli zmogljivost telefonskih central 137.080 telefonskih priključkov oziroma 8620 manj, kot so prvotno načrtovali. Dosegli bodo 21 telefonskih naročnikov na 100 prebivalcev, namesto načrtovanih 23. Skupaj bo torej konec srednjeročnega obdobja na ljubljanskem območju 107.228 telefonskih naročnikov, je med drugim dejala Štefanija Zagmeister, direktorica Podjetja za PTT Ljubljana. (PTT Novice, št. 17)

Pridite spet kmalu med nas!

Mešani pevski zbor zveze društev upokojencev naše občine se tudi v tej sezoni uspešno predstavlja zunaj Ljubljane.

Že sredi prejšnjega meseca smo se odločili za Primorsko. Priredili smo dva uspešna koncerta. Najprej smo zapeli v domu starejših občanov v Izoli, potem pa v istem kraju še v počitniškem domu upokojencev SRS. Skupaj je bilo okrog 400 poslušalcev, med njimi v počitniškem domu kar štiri zborovodje iz raznih krajev Slovenije in vsi so nam pritrčili, da smo prav dobro harmonično upeti.

Tretji in četrti naš nastop — zadnji v letu 1984 — smo name-

nili našim tovarišem upokojencem v domu v Polzeli in oskrbovancem doma na Koleziji v Ljubljani.

V prihodnjem letu praznuje naš pevski zbor 5-letnico obstoja. Predstavili se bomo s celovečernim samostojnim koncertom v kulturnem domu Španski borci.

In naj še zapišemo: vsem aktivnim pevcem in pevkam našega zbora je v čudovito zadovoljstvo občutek, ko slišiš od poslušalcev: »Pridite spet kmalu med nas!« Takrat vemo, da smo tudi kulturno in razvedrilno prinesli soobčano nekaj, kar jim je za nekaj časa prineslo spoznanje, da niso pozabljeni, za nas pa

dokaz, da smo upokojenci še vedno aktivni in da je treba še vedno računati na nas!

Kdor pa želi sodelovati v našem pevskem zboru: Vabimo vse, ki imate »glas!« Pridite 7. januarja 1984 ob 16.30 na pogovor v naše pevске prostore v osnovni šoli Vide Pregarc, Bazoviška 1! Zapojte z nami!

CIRIL TRAVEN

● ANDRIJA VLAHOVIČ O SEBI IN SVOJEM DELU

»Funkcije lahko hitro našteješ, a to je le eno od meril; pomembno je, kar daješ drugim, kar ustvarjalno prispevaš k reševanju stvari,« je na vprašanje, katere naloge opravlja v krajevni skupnosti in občini poleg svojih obveznosti v republiki in federaciji, z nasmeškom odgovoril naš sogovornik Andrija Vlahovič, Moščan in Založan, ki kljub temu, da se »giblje v zveznih in republiških vrhovih«, ni pozabil, kje živi in stanuje.

Ni lahka naloga, na dobrih dveh straneh povedati kaj več o človeku, ki ga poznaš zgolj po videzu, a nič ne veš o tem, kaj počenja, kadar ni v službi, kaj ga ra-

zveseljuje, o čem potihem premišlja in podobno. A vendar je v tem primeru naloga le nekoliko lažja, saj Andrija Vlahovič v naši občini ni neznan; je član sveta KS Zalog, deluje v športnem društvu Vesna, je predsednik koordinacijskega odbora za stabilizacijo pri OK SZDL, vodja delegacije sisa za zaposlovanje v krajevni skupnosti, predsednik odbora za zaposlovanje in poklicno usmerjanje pri naši občinski skupščini. Področje, s katerim se v tem obdobju najbolj ukvarja, pa je zaposlovanje; je namreč predsednik zveze skupnosti za zaposlovanje Slovenije in od spomladi tudi predsednik zveze skupnosti za zaposlovanje Jugoslavije.

Andrija Vlahovič pravi, da so ga oblikovali delo, šola in družbenopolitična dejavnost. »Odkar se zavedam, vem, da je treba trdo delati,« razmišlja. »Rad imam stvari, ki so nove, zanimive, s katerim se je treba spopasti in tako dokazati, da nekaj znaš in zmoreš.« V petindvajsetih letih svojega dela je imel Andrija Vlahovič za spoznavanje novega obilo priložnosti. Njegova zelo raznolika delovna mesta so terjala neprestano poglobljanje znanja; znanje si je pridobival tudi z nadaljnjim šolanjem.

Ob vseh že naštetih opravilih mu seveda ne ostaja kaj prida prostega časa za druga početja. Pogostokrat je tudi na poti, zlasti v Beograd. »Toda ali bi bilo kaj drugače, če bi bil komercialist?« se sprašuje. »Najbrž ne,« ugotovi kar takoj. Nasploh rad počenja stvari, ki so živahne. To ustreza njegovemu vedremu značaju. Zadnja leta se v prostih urah ukvarja z rekreacijo. »V

teku uživam, utrjuje me, dela vselega, mi daje moči, da dolgo zdržim na sestankih.« Obdeluje tudi vrtniček in goji trto. Ko pogovor nanese na poklic, ki ga opravlja naš sogovornik, se kar samo po sebi zastavi vprašanje, kaj pomeni biti funkcionar. Kako se človek počuti v tej vlogi? »To delo se pomembno ne razlikuje od dela kateregakoli poslovodnega delavca ali delavca v proizvodnji. Ni to neko elitno delo. Prav tako je treba zjutraj v službo, si tam organizirati posel. Delati pa poskušam čim bolj; zmeraj sem se trudil, da bi bil

zvojni smotrov vsake družbe, tudi naše. Mi temu področju namenimo premo skrb. Najdemo milijarde za stroje, za uvoz, za investicijo, pozabimo pa na človeka, ki je tu najpomembnejši. Mi se danes veliko pogovarjamo o brezposelnosti. Ob koncu devetih mesecev smo imeli v državi 980.000 iskalcev zaposlitve. Konec leta jih bo milijon. To prinaša nevarnost političnih in gospodarskih konfliktov. Govorimo o stabilizaciji, o varčevanju, mladi ljudje, diplomanti, v katere smo vložili milijone in milijone dinarjev, pa so brez dela.«

Kje je izhod iz tega položaja? »V zadnjem obdobju smo se začeli zavedati tega. Pripravili smo dobre dokumente in usmeritve za zaustavitev rasti brezposelnosti. Prihodnje leto bi naj bilo prelomno. Vsi naši naporji gredo v to smer, da bi ustavili porast brezposelnosti.«

Položaj v Jugoslaviji je gléde nezaposlenosti zelo različen. Kakšno je stanje pri nas in kakšno v drugih republikah?

»Na eni strani imamo Kosovo, Črno goro in Makedonijo, na drugi strani pa Slovenijo, kjer je razmerje med številom zaposlenih in nezaposlenih izredno ugodno. V Jugoslaviji imamo občine, v katerih je tudi 30 do 40-odstotna brezposelnost. V naši občini je le 0,6-odstotna. To nas uvršča med tiste deset občin v državi, kjer so ta gibanja najugodnejša. V občini se številko nezaposlenih giblje že nekaj časa okoli 200, ob tem pa imamo 600 do 700 nepokritih potreb po delavcih. To kaže na to, da naše zaposlovanje po strukturi ni dobro, saj imamo v Ljubljani okoli 80 odstotkov mladih s srednjo šolo, industrija pa potrebuje še vedno ročne delavce.«

DARJA JUVAN

Andrija Vlahovič

moj odnos do dela pošte, in korekten. Mislim, da nisem odtujen od situacije na nobenem nivoju.«

Mogoče se bolj kot kjerkoli drugje prav skozi podatke o zaposlovanju vidi, kakšno je stanje v neki družbi; prav te številke govorijo o gospodarski rasti, blaginji družbe in še o marsičem. Bilo bi škoda, če pogovor z Andrijo Vlahovičem ne bi izkoristili tudi za to, da tako rekoč iz prve roke zvemo, kakšne so — kar zadeva zaposlovanje — razmere ta trenutek v naši državi.

»Zaposlovanje je eden ra-

● Dežurna lista veterinarjev za januar 1985

Popoldansko dežurstvo od 14. do 21. ure (razen nedelj in praznikov)

Od 29. dec. 84 do 5. jan. 85 Andrej Oberstar, tel. 647-127
od 5. do 12. januarja Jože Strus, tel. 772-402
od 12. do 19. januarja Zvone Cigoj, tel. 374-654
od 19. do 26. januarja Janez Zajc, tel. 483-311
od 26. jan. do 2. februarja Andrej Oberstar.

Nočno dežurstvo od 21. do 7. ure — opravljajo po istem razporedu dni France Špenko, tel. 627-198, Bogdan Jerše, tel. 262-076, Zvone Cigoj, France Briški, tel. 570-043 in Andrej Oberstar.

Celodnevno in nočno dežurstvo ob nedeljah in praznikih opravljata veterinar, ki je v občini dežuren v delovnih dneh popoldne.

Veterinarski zavod Ljubljana Ljubljana-Polje
Oddelek za zdravstveno varstvo živali

SOZD emona Ljubljana

Delavci temeljnih in delovnih organizacij ter združeni kmetovalci
SOZD Emona Ljubljana

čestitamo ob Novem letu 1985 vsem občanom in poslovnim sodelavcem ter se zahvaljujemo za zaupanje in sodelovanje v minulem letu.

OBČANI O TEM IN O PRIHODNJEM LETU

Borut Besedič — 23 let, študent
»Letošnje leto sem preživel predvsem v znamenju študija. Otežilo se je vse skupaj. Treba je študirati, pa seveda živeti. Živeti pa je danes, kot vsi vemo, vedno težje in kaže, da bo kmalu tudi to že luksuz. Če ne poslušam predavanj, kako

drugače delam (tudi prek študentskega servisa), če nisem tam, sem na treningu. Že deseto leto treniram košarko pri KK Slovan, šport pa tudi zahteva veliko časa, volje...»

V leto 1985 stopam brez kdo ve kakšnih želja in razmišljanj. Preprosto! Treba bo končati študij, diplomirati, treba se bo imeti lepo in treba bo postati še boljši in lepši!«

Miroslav Kokolj — 80 let, upokojeni ravnatelj
»Vidiš, tole knjigo so mi izdali pred nekaj tedni.

Povsod okoli mene so knjige, znanje, študije, pa lahko rečem, da sem

tudi sam soustvarjalec. Živim za to. Izšla je Zgodovina prekmurskih Slovencev od 1919 do 1941. leta. Poučeval sem v Prekmurju, preden sem prišel v Polje, in to je prispevek ljudem, med katerimi sem tista leta živel.

Rojstvo knjige sigurno označuje letošnje leto kot moj velik uspeh, uspeh, ki je pogojen od dolgih let potrpeljivega preučevanja tokov zgodovine našega slovenskega človeka. 80 let sem že preživel, veliko novih let je za mano, zato so tudi občutki, želje, veliko bolj potrpežljive; nasploh vem, da se z datumom kaj dosti ne more spremeniti.

Poglejte, končal sem eno številnih knjig, z naslednjim letom mislim končati Rdeči Zalog — prispevek k zgodovini Zaloga, Sp. Kašlja in Podgrada med NOB. Iz tega je razvidno, da je vse to prepleteno. Nimam urnika, kajti moje delo je vezano na dolgoletno, stalno in nenehno delo.

Zelje za prihajajoče leto pa polagam mladim in naročje. Naj sledijo svojem srcu, svojim potem, potem k bogatejšemu in ljubeznivejšemu svetu.«

Brigita Levičnik — 18 let, trgovka — pripravnica

Brezposelnost me skrbi. Nasičenost z delovno silo. Lahko povem, da nas je veliko. Veliko z isto izobrazbo, z znanjem, z delovnimi navadami, z istimi željami.

Trgovka sem. Pripravnica. To leto sem končala šolo in našla delo. Pa ne vem, ali ga bom obdržala. Šest pripravnic nas je v isti trgovini. Toda vseh šestih ne morejo sprejeti. In ne bodo jih. Pa tudi drugje je prav tako.

Zelim si, da se redno zaposlim, da... začnem novo leto, kot praviš!«

Andrej Torkar — 35 let, namestnik komandirja postaje milice v Mostah
»V sodelovanju z občinskim sekretariatom za LO in občinskim štabom za TO smo letos uspeli usposobiti vodstva narodne zaščite v DO in KS. To je velik uspeh in je vreden, da ga izvajam iz vseh nalog, ki jih opravljam tu na postaji milice. Doseženo pa bo sedaj treba vzdrževati in še krepiti.

Naše načelo je, da varnostno službo podružbujemo. Vendar gospodarske težave, ki nas sedaj obkrožajo in pestijo, obračajo vse skupaj na glavo. Kriminalne je letos, lahko rečem, povečal za 100%. Kupna moč občanov je padla in še pada, zato je tudi vse več tatvin in vlovov.

Občanom želim srečno novo leto, v upanju, da se bodo in bomo uspeli upreti takim škodljivim elementom in da bo več tovarištva, medsebojne pomoči in sodelovanja.«

DUŠAN GERLICA

Borut Besedič

Miroslav Kokolj

Brigita Levičnik

Andrej Torkar